

VOORRANG VAN VACCINATIE

In de discussie over essentiële beroepen die voorrang moeten krijgen in de vaccinatiecampagne, komt weer het allerkleinste in de mens naar boven. Wie het hardst roept dat hij eerst geholpen moet worden, ten koste van anderen, zouden we eigenlijk gewoon achteraan moeten zetten.

De overheid maakt van zichzelf een schietschijf door de loterij van de voorrang te organiseren. Ze is slim genoeg om de hete aardappel door te schuiven naar de vakbonden en werkgevers. Die zijn op hun beurt slim genoeg om de hete aardappel niet aan te pakken.

Enige bescheidenheid van mensen met een baan die niet bestaat uit het redden van levens van andere mensen, is hier wel op zijn plaats. Waarom zouden we na het personeel van ziekenhuizen en woonzorgcentra niet eerst alle kappers vaccineren? Of alle restaurantuitbaters en café-eigenaars?

Waarom niet alle mensen die al bijna een jaar in de miserie zitten omdat ze de pech hebben dat hun levenswerk bestaat uit een tattoo-shop, een privé-sauna of een nagelsalon? Alle muzikanten, toneelspelers, operazangers, dichters en ballerina's?

Of alle kinderen? Alle studenten? Alle vrijwilligers? Alle alleenstaande moeders? Alle mensen zonder inkomen? Alle mensen met een laag inkomen? Alle mensen die geen zonnepanelen op hun dak hebben?

Je krijgt het nog wel uitgelegd als je aan het begin van je campagne een 85-jarige wel vaccineert en een 18-jarige niet. Al zou ik als 18-jarige argumenteren dat ik toch evenveel recht op (een virusvrij) leven heb als een hoogbejaarde.

Het wordt nog moeilijker als je bijvoorbeeld een politiemans wel vaccineert en een chiroleider niet. Of een gevangenisbewaarder wel en een gedetineerde niet. Een piloot wel en een passagier niet. Of vinden we het normaal dat het lidmaatschap van een beroepsgilde beslist over leven en dood?

Er zal zware kritiek komen op eender welke keuze die de overheid maakt. En terecht. Want 2021 wordt het jaar waarin de mensheid wordt opgedeeld in twee groepen: zij die gevaccineerd zijn en zij die niet gevaccineerd zijn. Zij die opgelucht kunnen ademhalen en een begin kunnen maken aan een normaal leven en zij die nog maanden verder moeten ploeteren met het zwaard van Damocles boven hun hoofd.

Wie wordt gered van het risico om ziek te worden en te sterven en wie niet?

Het lijkt me een verpletterende verantwoordelijkheid om die indeling te maken. Om te beslissen wie tot de eerste groep behoort en wie tot de tweede.

Als ik eerder aan de beurt kom, zou ik mijn vaccin graag doorgeven aan één van mijn dochters. Als de overheid er al geen probleem van maakt dat woonzorgcentra het overschot van vaccins voor bewoners op eigen houtje en op illegale wijze uitdelen aan familieleden en huisartsen, moet dat ook wel kunnen.

*Eddy Eerdeken
Hoofdredacteur TV Limburg
op Facebook*